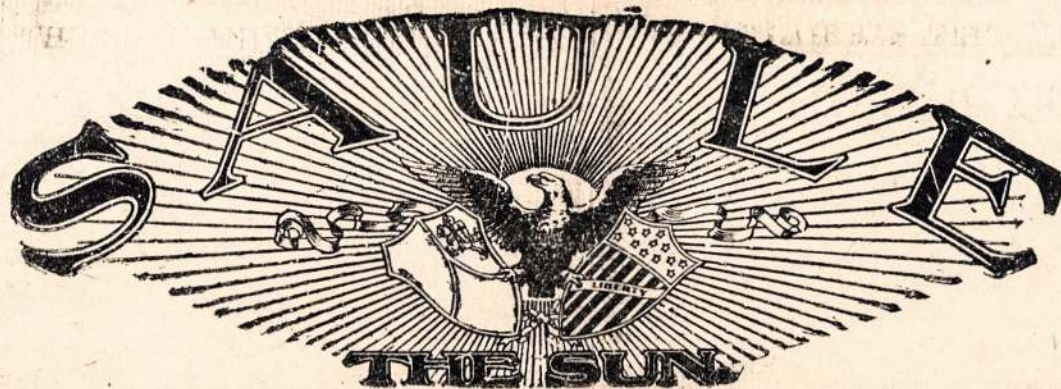

THE LITHUANIAN SEMI-WEEKLY SAULE (SUN)
PUBLISHED EVERY TUESDAY AND FRIDAY

An American Newspaper published in the Lithuanian Language,
that circulates thruout the U. S. A., and Foreign Countries.
Founded in 1888. Yearly Subscription: United States, \$5.00;
1/2 Year \$3.00; Foreign Countries \$6.00. Adver. Rates on Application

SAULE PUBLISHING CO.,
MAHANAY AND A STRS., MAHANAY CITY, PA. U. S. A.

DU-KART SANVAITINIS LAIKRASZTIS "SAULE"
ISZEINA KAS UTARNINKA IR PETNYCZIA

Prenumerata: Suvienytose Valstijose \$5 Metams; \$3 1/2 Metams;
Kitose Vieszpalytose \$6.00 Metams; \$3.50 1/2 Metams

Laiskus ir Pinigus visados siuskite ant szio adreso:

SAULE PUBLISHING CO.,
MAHANAY AND A STRS., MAHANAY CITY, PA. U. S. A.

No. 67 (ESTABLISHED AT THE MAHANAY CITY, PA. POST-OFFICE AT SECOND CLASS MAIL MATTER.)

MAHANAY CITY, PA. RUGPIUTIS, UTARNINKAS 26, 1947 (AUGUST, TUESDAY 26, 1947)

V. L. Boczkowski, Editor and Mgr.

59 METAS

Rusija Vel Sako "Ne!"

Isz Amerikos Prieteliai Ir Neprieteliai

Jau Ima Visiems Aisz-
keti Kur Kas Stovi

WASHINGTON, D. C. —

Amerikos valdžia visoms tan-
toms dave galutinai ir aiskiai
žinoti, kad tie krasztai, kurie
nedalyvauja Sekretoriaus Mar-
shall susauktoje konferenci-
joje, negali tiketis jokios pa-
gelbos isz Amerikos. Rusijos
prieteliai ir draugai su nusiste-
bejimu dabar mato kad Ameri-
kiecziai jau baiku nekreczia!

Vengrija buvo susiderejus
pasiskolinti isz Amerikos 7-
000,000 dolerių. Dabar ta pa-
skola atsaukta, derybos nu-
trauktos ir Vengrai nei vieno
skatiko negaus už tai kad jie
pasirinko su Rusija priesintis
tai konferencijai. Komunistai
isztreme net tuos Vengrus ku-
rie del tos paskolos su Amerika
derinosi.

Komunistizska Lenku val-
džia neteko net penkiolikos mi-
lijonų dolerių paszelpos isz
Amerikos už toki pati pasiprie-
szinima.

Amerikos valdžia pareika-
lavo kad Vengru valdžia pasi-
aiszkintu ir atspasztytu už su-
aresztavima Stephen T. Thu-
ransky, Amerikiecio, kuris
buvo Komunistizskos valdžios
Vengrijoje suimtas ir suaresz-
tuotas. Ponas Thuransky pa-
(Tasa Ant 4 Puslapio)

Pirkities Angliu Dabar

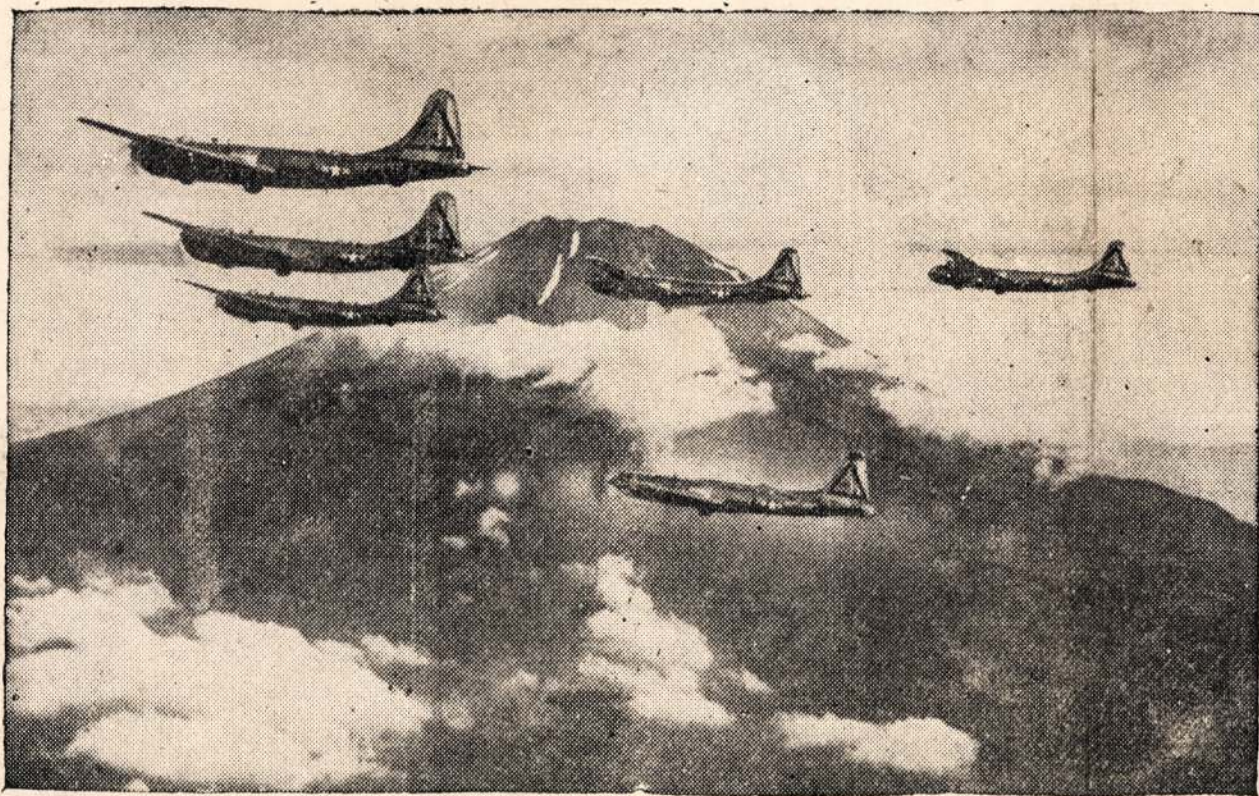
Anglys Neatpigs; Bus
Sunku Gauti Žiema

WASHINGTON, D. C. —

Anglys pabrangino net dau-
giau negu mes pranaszavome.
Kai kurios anglis pabrango
net \$1.75 ant tono. Ir visai nera
vilties kad jos atpigs. Galimas
daigtas kad jos labiau pa-
brangs. O kad ir paczios anglis
nepabrangs, tai tie kurie atve-
ža jums anglis gali už savo pa-
tarnavima daugiau imti.

Ir, isz kitos puses, valdžia
pranesza kad szia žiema gali vi-
siems pritrukti angliu. Tai ge-
rai padarytume jeigu dabar
vasaros laiku prisipirktume
angliu kad butu mums gana
del žiemos. Žinoma, ne visi tiek
vietos savo skliapuose turi, bet
kas gali, tas turetu dabar pasi-
rupinti!

Amerikos Galingi Kariszki Eroplanai

Amerikos didieji B-29
bomberiai ir galingi kariszki
eroplanai sudare inspudinga
paroda Japonijoje, virsz
Mount Fuji kalnu virszunes
Sztie galingi kariszki Ame-
rikos eroplanai lavinasi kaip
virsz augszciausiu kalnu

skristi ir pultis ant, bet ko-
kio prieszo kuris ant mariu
pasirodytu.

Net ir per vasara szitu kal-
nu virszunes yra snieguose
paskendusios. Czia eropla-
nams yra tikras pavojus, nes
kalno virszunes nelygios ir

visur randasi augsztu stiebu
ir giliu riavu, skyliu. Bet
Amerikos kariszki eroplanai
sau ramiai ir rodos tykiai
skrenda virsz visu szitu kal-
no virszuniu ir manksztuosi
ir pratinasi kaip ne tik skris-
ti, bet ir priesza sutikti.

Amerikos Armija Rengiasi

WASHINGTON, D. C. —

Kad Amerika gali ant karo lau-
ko susikirsti su Rusija, jau vi-
si diplomatai, valdininkai, ka-
rininkai ir laikrasztininkai pri-
pažinsta ir vieszai apie tai kal-
ba.

Amerikos atstovai pareika-
laus kad Suvienytu Tautu Ta-
ryba insikiszi su Rusija, jau vi-
si diplomatai, valdininkai, ka-
rininkai ir laikrasztininkai pri-
pažinsta ir vieszai apie tai kal-
ba.

Jeigu Suvienytu Tautu San-
junga toki inneszima iszkeltu,
tai nera abejones kad Rusija
vel pasiprieszins, ir isz viso to
nieko nebus.

Amerika tada stengsis visus
krasztus sukelti priesz Balka-
nu prieszus, neprietelius: Rusi-
ja, Jugoslavija, Albanija ir
Bulgarija. Rusija ir czia nenu-
sileis ir nepasiduos. Tada jau
Suvienytu Tautu Sanjunga ir
Taryba visai susmuktų, nes ta-
(Tasa Ant 4 Puslapio)

Graiku Taryba Atsisako

Premieras Maximos Pasitraukia Isz Tarybos

ATHENS, GRAIKIJA. —

Graikijos Taryba pasitrauke
isz valdžios ir atsisake, nes per
visa szita laika negalejo sutik-
ti su tais sukleliais ir su kito-
mis Graikijos partijomis.

Nors Komunistams pasiseke
szita Graikijos Taryba suardy-
ti ir priverste jos narius atsis-
kyti, bet visgi, jie labai mažai
laimejo. Karalius dabar paski-
ria buvusi Premiera Tsaldaris
in valdyba. Szitas žmogus Tsal-
daris, kaip ir Mazimos yra sta-
cziai priesz Komunistus ir
priesz tarpininkavima su Rusi-
ja.

Nauja Taryba susidarys isz
visu asztuonių partiju, bet ja
ves ir valdys Premieras Tsal-
daris, kuris turi gera varda

Amerikoje.

Taryba suiro ir susiskalde
kai Premiero Maximos pavado-
tuojas, Tsaldaris nesutiko pa-
skirti Papandreou Karo Minis-
teriu. Papandreou baisiai už-
pyko ir jautiesi asmeniszka iu-
zeistas ir visai pasitrauke isz
valdybos. Su juo ir keli kiti na-
riai pasitrauke ir taip visa ta-
ryba suiro ir turejo pasitrauk-
ti isz valdžios.

Amerikos valdininkai kaip
tik ko panaszaus ir lauke, nes
dabar jie gali visiems sakyti ir
parparodyti kad Graikijos val-
džiai labai reikia pagelbos isz
Užsienio, ir Amerika jau ren-
giasi tokia pagelba suteikti, ne
vien tik pinigais ir ginklais,
bet net ir savo kareiviais.

Senatorius Bilbo Pasimire

POPLARVILLE, MISS. —

Theodore G. Bilbo, kuris buvo
savo valstijos iszrinktas in Se-
natorius, bet Senatoriu nepri-
imtas pasimire Ketverge. Jis
buvo 69 metu amžiaus.

Senatorius Bilbo turejo tris
operacijas del vežio ligos ana
vasara, ir jau nuo praeitos san-
vaites labai pavojingai sirgo,
Foundation ligonbuteje New
Orleans, Doktorai sako kad jis
pasimire nuo szirdies ligos.

Bilbo, priesz savo mirti, pa-
sikalbedamas su Leon P. Lewis
redaktoriu laikraszcio "Ne-
gro South," pasake: "Asz esu
ir visados busiu prieszingas vi-

siems instatymams kurie nori
Juodukus (Nigerius) su baltais
žmonemis sumaiszinti, nors asz
asmeniszka nieko neturiu
priesz Juodukus. Dievas juos
padare juodus ir jie turetu
džiaugtis, taip kaip jis džiau-
giasi kad ji sutvere baltu."

Jis buvo palaidotas antra va-
landa po pietu Subatoj. Laido-
tuves atsibuvo in Juniper
Grove Baptist bažnycia.

Theodore Gilmore Bilbo gi-
me netoli Poplarville, Miss.,
Spalio menesi, trylikta diena
1877 metuose. Jis buvo pa-
mokslininkas Baptistu bažny-
(Tasa Ant 4 Puslapio)

Amerikiecziai Kareiviai Rengiami Karui

Tautu Sanjunga Be Tvarkos;
Rusija Su Lenkija Nesutinka
In Balkanu Klausima; Valdžia
Sako Szia Žiema Gali Visiems
Pritrukti Angliu; Vengrai Ne-
gaus Pagelbos Isz Amerikos

LAKE SUCCESS, N. Y. — Sovietu at-
stovas Gromyko vel visa pažanga užkirto
ir visa tvarka suarde Suvienytu Tautu San-
jungoje kai jis pareiszke, kad Rusija no-
sutinka ant inneszimo, kad reikia Balkanu
Tautoms pasiunsti komisija, kuri isztirtu
kas ten darosi ir kas kaltas ant Graikijos
rubeziaus.

Viena viltis liko, bet ir czia vargiai bus
geria; Suvienytu Tautu Taryba, kuri sn-
sidaro isz 55 Tautu, ta klausima ims ir
svarstys. Bet ir czia jau isz anksto mes
žinome kad Rusija nesutiks!

Amerika su Australija ta inneszima
innesze ir reikalavo kad jau lai-
kas insikiszi in Balkanu klausima. Visi
kiti sutiko. Vien tik Rusija su Lenkija
nesutiko!

Dabar Amerika perspeja Sovietus kad
ji kitas priemones pavartuos, kad sustab-
džius visus tuos sukilimus Balkanuose.

In tris sanvaites Rusija su Lenkija tris
sykius viska užkirto su savo pasiprieszini-
mu. Isz viso, jau szeszolika sykiu ponas
Gromyko visiems koja pakiszo su savo in-
kyriu "Nesutinku!" Isz vienuolikos atsto-
vu, devyni vis sutinka, o Rusija su Len-
kija, kaip kokios neklauzados, vis nesu-
tinka ir gana!

Jeigu Suvienytu Tautu Sanjunga ir Ta-
ryba žlugs ir visai suirs, tai bus Rusija deka.

Unijos Vadai, Politikieriai

CHICAGO, ILL. — Su Dar-
bininku Diena, "Labor Day,"
darbininku unijos prades savo
propaganda del Prezidento ir
kitu valdininku rinkimu.

"AFL" ir "CIO" ir daug
kitu uniju rengiasi palaikyti
viena ranka ir per rinkimus ka-
rianti priesz tuos instatymus
kurie buvo sziais metais inves-
ti priesz uniju vadus. Jie taipgi
prieszinsis priesz visus tuos Se-
natorius ir Kongresmonus, ku-
rie balsavo už tuos instatymus.

Uniju galingas vaju prasi-
des ant Soldier Field, Chicago-
je. Czia yra rengiamas milži-
niskas susirinkimas; yra pa-
kviesti garsus radio kalbeto-
jai, krutamuju paveikslu gra-
žoles, aktorkos, garsiausios
muzikos kapelijos, orkiestros
ir iszkalbingiausiu prakalbinin-
kai. Czia unijos prezidentas,
William Green atidarys susi-
rinkima ir paskelbs politini ka-
ra priesz uniju neprietelius.

Po tam szitokie ar panaszus
susirinkimai ir vajai bus su-
rengti visuose didesniuose
miestuose.

Unijos surinks milijonus do-
leriu del szito darbo. Kiekvie-
nas unijos narys tures nors vie-
na doleri paaukoti. Darbinin-
kai bus suorganizuoti in komi-
tetus, kuopas ir kuopeles. Va-
dai ir vadu padupezikai per
namus, skambins duriu skam-
buczius, dafins plakatus ir kito-
kius rasztus, paaiszkins už ka-
ra kandidata balsuoti, katram
prieszintis ir kodel.

Unijos vadai labiausiai kal-
tins Republikonus, už tuos in-
statymus, už dides taksas ir
(Tasa Ant 4 Puslapio)

Kas Girdet

Amerikos valdžia dabar siunčia savo karininkus pafarti ir pamokyti Kiniečius, siunčia taipgi maisto ir ginklų.

Jau Washington Graikijos klausimas virte verda, bet valdžia nieko nesako ir laukia pakol Generalas Wedemeyer par-grysz isz Kinijos. Tada visi mes iszgirsime kaip dalykai stovi ir ka Amerika rengiasi ar jau pasirengus daryti su So-vietais ir ju padupezikais prie Graikijos rubezius.

Jau beveik metai kai kariu-jame ar nors peszamies su Ru-sija, ir iki sziol mes visur pra-laimejome.

Jeigu visi bartinderiai ir sa-liuninkai sanziningai savo biz-ni vestu, jie daug daugiau ge-ro padarytu negu visi musu tie szventi blaivininkai.

Vienas kuniguzis W. Hamil-ton Aulenbach, in German-town, Philadelphiaje, sako ir gina kad galima antru kartu myleti ir apsivesti. Jis sako kad bažnyezios darbas yra stengtis palaikyti zenotus ze-notais, bet taipgi yra bažny-ezios pareiga apzentyti persi-škyrus žmones. Matyti kad tam kuniguziui jau biznis pritruko.

Kai vyras nueina in sztorą, nors nusipirkti, jis tenai ei-na vien tik del to kad jam ko reikia. Bet kai moterale nutare eiti apsipirkti, ji eina del keliu prieasziniu perka už tai kad:

1—Jos vyras jai uzdraudę pirkti ar pinigų spendyti.

2—Kad tas andarokas ar ta suklele padarys ja plonesne ir meilesne.

3—Kad ji iszrodys daug jau-nesne.

4—Kad ta suklele pareina stacziai isz Paryzius.

5—Kad jos susiedai neturi gana pinigų tokiu daigtu pirkti.

6—Kad niekas kitas tokios skyrbelaites neturi ir nenori. Kad ir nežmoniszka, bile kito-niszka.

7—Už tai kad visi tokias ar tokius perka.

8—Už tai kad ji kitoniszka.

9—Už tai kad ji nežmoniszka.

10—Už tai kad ji nervuota ar pikta.

11—Už tai kad ji nori eiti pirkinėti.

12—Ar už tai kad ji mote-riszka.

Benamiai Lietuviai Europoje yra angelskai vadinami Dis-placed Persons, arba, trumpiau pirmomis dvyjomis literomis „DP.“ Lietuviai isz tu dviejų literų prashvaine sau varda „Dievo Paukszteliai“ ir jie da-ro pastaba, kad, jie, kaip tie Dievo ar Dangaus Paukszteliai „Neseja, nepajana, nei in klo-nus, nekrauna.“ Mat, bena-miams žmonems nevaiia dirbti, nes visu krasztu valdžios bijo-si kad tie benamiai neatimtu darbus isz piliecių.

Benamiai Lietuviai savo skurde ir varge da vis moka kaip nusijuokti, paszidyti ir vieps kita palinksminti. Jie da-bar susidare ar pertaise viena

Lietuviszka dainele. Jie dabar lageriuose ir kalejimuose dai-nuoja:

Eisim broleliai namo, namo; Rasin teveli balaukianti, Lazdele rankoj belaikanti! Neisim broleliai namon namon, Rastum Juozeli belaukianti, Botaga rankoj belaikanti, Rastum Juozeli belaukianti, Sibiru visus bevaranti.”

Prezidentas Trumanas man-dagiai ir gražiai paprasze Sta-lino kad jis sutiktu ant vieno susirinkimo triju didziuju tau-tu valdininku. Bet Stalinas nei neszneka apie koki susirinki-ma. Jis sako kad jis nemato jo-kio reikalo. Trumanas jau dau-giau Stalino nekvis ir jokio susirinkimo nerengs.

Amerikos naujas eroplanas buvo iszmegintas Floridoje. Jis lekia greiciau negu septynis szimtus myliu ir viena valan-da. Greiciausias eroplanas iki sziol galejo skristi szesziš szim-tus ir trisdeszims myliu in va-landa.

Valdžia insake kad visu uni-ju vadai dabar tures po prisie-ka pareikszti kad jie nera Ko-munistai ir prie Komunistu partijos nepriguli. Uni-ju va-dams szitas baisiai nepatinka.

Uni-ju politiszkas komitetas pareiszke kad jie nerems tre-cios partijos, jeigu ji bus su-verta ir pasirodys per Prezi-dento rinkimus. Henry A. Wal-lace, kuris taip asztriai ir žiaur-iai uzsiptule ant valdžios, ir grasino sutverti trezia darbi-ninku partija dabar neteko darbininku paramos. Pirmiau visos unijos reme Henry Wal-lace ir prizadejo jam in talka stoti. Bet uni-ju vadai dabar su-pranta kad trezia partija tik suskaldytu Demokratus ir tada Republikonai visus rinkimus labai lengvai laimetu.

Vieszuju mokyklų, ypatingai tu taip vadinamuju „High Schools“ virszininkai jau ima isz saldaus miego atbusti ir su-prasti kad vieszuju mokyklų mokslas yra niekam nevertas, kad sziaudien vaikai ir mergai-tes užbaige keturis metus augstzesniosios mokyklos ir stacziai, „nieko nežino, nieko nemoka!“

Patys mokytojai ir mokyto-jos reikalauja kad valdžia per-taisytu mokyklų instatymus ir pertvarkytu mokyklas ir moks-lo tvarka.

Philadelphijoje, kaip ir ki-tuose miestuose jau iszkilo toks lermas ir reikalavimas isz-tevu, motinu ir mokytoju, kad mokyklų instatymai butu per-mainyti, kad net ir tie visi vy-resnieji mokyklų ir mokslo virszininkai jau labai susirupi-no.

Ant Pardavimo

Namai, ant 436 ir 438 W. Ma-hanoy Ave., taipgi 437 ir 439 W. South Uly. Parsiduodasi pi-giai. Atsiszaukite ant adreso:

438 W. Mahanoy Ave., Mahanoy City, Pa.

Telefonas 145-R.

Skaitykite „Saulę“

PRIESZ PAPROTI

(Tasa Nuo 3 Puslapio)

daro, yra tas kad mano szuni pakore. Ar jau-gi tie galva-žudžiai negalejo ko kito padaryti!

— Pakore!

— Ant paveiklo dabar ei-nu su szaudykle. Žinoma ture-siu užmuszineti, bet tai didelis skirtumas tarp smerties nuo kulkos ir nuo kilpos; nuszaui galiu, bet pakarti už nieka ne-galecian, sakan už nieka! Ran-ka net nepasikeltu. Kokia tai baisenybe: kilpa po tam isz-kisztas liežuvis.

Volinev nerviszka susi-purte prie paskutinio zodzio, o rasztininkas, noredamas paro-dyti savo sanjausma nusispjo-ve ir pamajo su ranka.

Ilgai da vaikszeziojo po lau-kus ir miszkus, jieszkodami žverienos kad nuile ir alkani atsisedo netoli ežero.

Rasztininkas sukure ugui, Vasil Michailovicz renege už-kandi, isztraukdamas isz krep-szio degtines.

Saulė jau leidosi, mezdamą paskutinius savo raudonus blizgesius ant ežero.

Aplinkui gyvavo slapta, be žmonių ir stebetina vieszpata-vo tylo rodesi, kad medžiai, žoles ir kvietkos atsisveikina su saule iki rytidenai siun-cziant sau nusiszyppojimus. Ir buvo tame kokia tai rami linksmybe, viskas dusavo pil-nu gyvavimu ir turejo tarp sa-ves susipratima.

Tiktai du medžiotojai ir tu-rejo tarp savęs susipratima.

Tiktai du medžiotojai ir su-kurta ugnis czionai gyvavo ne-reikalingai, o ju nuszauta žve-riena, pamesta ant žoles savo smercziu niekino ir žemino prigimima.

Staiga medžiotojai iszgirdo žoles kokai tai kalba:

— Ar tai jis tikrai?

— Jis tas pats!

Medžiotojai apsidairė.

Apie dvidešzims žingsniau nuo ju, kraszte miszko stovejo trys žmones; vienas isz ju pri-sipryes žiurejo ju pūsen, o antras rode su pirsztu.

— O ta smarkuoli žinome! Rasztininkas pamate pasi-ziurejima, atkreipta ant savės ir isz baimes nusitvere už laz-dos.

Ko norite? Suszuko Volinev, matydamas, kad apiplyszeliat artinasi prie ju.

— Ko norite? Paantrino da-smarkiau klausima Volinev atsisodamas.

— Ko norime? Nuskriaudei musizskius o dabar eik, pasi-rokuosime!

Tik dabar Volinev supra-to, apie ka czia einasi. Taigi nutvere szaudykla ir traukda-masis atbulas suriko:

— Szalin, niekadejai! Szali-n! Arba visus paklosiu ant vietos!

Veidas mano izsbalo, akys žiauriai blizgejo.

— Seniai norejome tau už-moketi! Trauke toliau valkata.

— Per daug mūs nuskriaudei, tare antras.

— Seniai norejome tave su-deginti, tiktai gallejomes tavo kaimynu muziku! Pridure tre-cias.

— Pasirokuoti su manim?!

Suriko Volinev. Asz jums pa-rodysiu galva-žudžiai!

Ir staiga rasztininkas pama-te, kaip szaudykle ore subliz-

gejo. Volinev stovejo su szau-dykle pakelta aukstyn už ki-riuos galo laike valkata antras-gi nutvere Vasilu Michailovi-cziu už gerkles ir smange. Da-viena sekunda ir szaudykle bu-vo jau valkatos rankose, o Vo-linev rankos užsuktos in už-pakali ir juosta surisztos. Vo-linev bande isz piktadariu ranku pasprusti.

— Ne, pone, tas neiko ne-gelbes! Prasijuoke valkata. O tu, ko da stovi? Atsisuko in ra-sztininka, tai-gi nori nugaiszt?

— Galvažudžiai! Nieka-dejai! Szauke Volinev ir nore-damas pasiliuosuoti, iszstiesie iszdidžiai ir balsu tyliu bet ne-atmainomu paklause:

— Ko nuo manes reikali-jate?

— O nieko nenorime.

— O idant žinotum kita syk, kaip užvesti tvarkas nau-jas, tai dabar turi pamokini-ma!

Tai pasakes nusieme dirža ir padave Volinevui.

— Dovanosiu tau ji ant vi-sados! Oszaka pats sau iszsi-rinksi, kokia nori: storesne ar plonesne.

Volinev tylejo. Akys jam užtemo, galva nulinko ant kru-tines.

Tokia szaka bus gera? Paklause valkata, parodyda-mas aukszta puszi. Vieta labai gera, isz visur matoma.

Vasil Michailovicz stovejo izsbales, norejo, ka pasakyti, bet lupos jam atsake tarnau-ti.

— Na ka-gi, ponas? Ar taip iki ryt-dienai turesi tyleti?

Buk sveikas! Ir blogai mus neatmink.

Vienas isz ju užnere jam ant kaklo kilpa.

Iki pasimatymo!

Ir szaka sugirgdejo.

se tamsu pasidare. Suriko ne Rasztininkui isz baimes aky-savo balsu ir pajuto, kaip isz užpakalio ir jis, puldamas ir pasikeldamas ir nejausdamas koju po savim, bego ilgai, nie-ko nežinodamas, kur, ir neat-siziuoredamas in užpakali.

* * *

Buvo naktis, kada jis be-kepures atbego pas storasta.

— Volineva pakore! Su-riko rastininkas ir verkdamas isz persigandimo, pradejo pa-sakoti visa atsiktima.

Kada pirmi inspudžiai pra-linko ir storasta surinko knj-vovo mintis, persizegnojo ir pa-sake isz baimes:

— Na, duok jam Dieve dangaus karalyste!

Po tam laisvai atsiduso ir gi-liai užsimanstijes dadure:

— Taip ir teisybe pasaky-ti. Nelemta jam buvo tarpe musu gyventi!

— GALAS —

Laikai Mainosi

Tevas — Tu latre, vel pri-dirbai skolu! Kas dabar jas sumokes?

Sunus — Bet-gi, teveli, ir tu darydavai skolu, kaip bu-vai jaunas!

Tevas — žinoma, asile, bet jas sumokedavo mano tevas.

Turejo Gera Priežaste

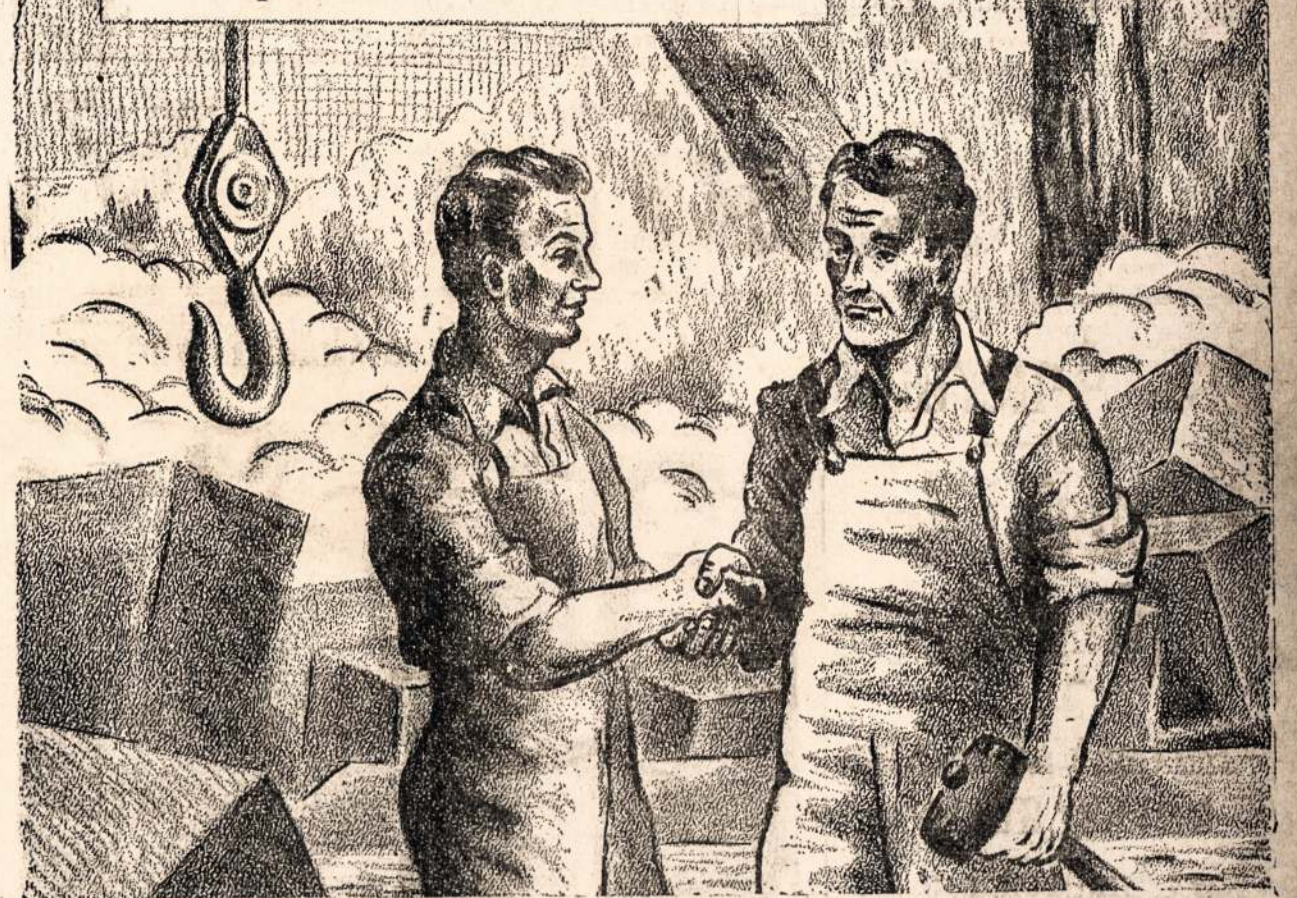
Antanas — Del ko tu nu-kirtai savo szuniui uodega?

Petras — Ba kiek tik kar-tu atvažiuodavo pas mane uoszeve, tai tasai szunutis nuolatos mosuodavo uodega isz džiaugsmo!

Darbininku Diena

LABOR DAY

September 1, 1947

Darbininku Diena (Labor Day) sziaudien turi daug reikszmes ne tik darbinin-kams ir fabrikantams, bet visiems žmonems, nes darbi-ninkai, per savo unijas ir sa-vo vienybe prasikrto nauja kelia ir pasirupino sau neuz-ginczyjama vieta Amerikos gyvenime.

Kai pirmieji ateiviai atva-ziavo in Amerika isz Euro-pos, kai pirmieji Lietuviai atkeliauvo isz Lietuvos in ta aukso kraszta, Amerika, darbininkas buvo visu stum-domas ir kompaniju baisiai skriaudžiamas.

Mainierys iszdirbdavo dvi sanvaites mainose ir nei cen-to kartais negaudavo; net ir in skola inlysdavo. Kompa-niczni sztorai suko ir lupo nuo darbininku; bosai dar-buose darbininkus, kaip ko-kius vergus stramužindavo.

Tai buvo geros dienos biz-nieriams, darbdaviams ir fa-brikantams. Jie sau turtus susikrove baisiai nuskriaud-ami darbininkus.

Paskui darbininkai prade-jo tvertis in unijas, palaiky-ti vienybe. Isz pradziuos uni-jos buvo smerktinos ir net draudžiamos; paskui visi tie kurie stoji už darbininkus buvo pravardžiuojami ir in-tariami kaipo Komunistai ir neklaužados.

Fabrikantai visomis ga-liomis stengesi unijas panai-kinti ir ju intakme pakirsti. Ne retai ir pati valdžia uni-jas stengesi sulaiykty ar sta-cziai panaikinti.

Fabrikantai, su iszgastimi matydami kad darbininkai palaiko vienybe ir stoji in unijas, patys susidare galin-ga vienybe. Didieji fabri-kantai, milijonieriai iszpir-ko mažesnius fabrikantus ir taip užeme ir suvarže visa pramone, kad jie valde visus darbus ir visa dirbama tavo-ra.

Kai fabrikantai jau per daug prasizoko, valdžia, Kongresas insikiszo ir su in-statymais tiems fabrikan-tams ragus aplauzo, uždrau-de jiems užimti visa pramo-ne, visus fabrikus valdyti. Tai buvo tais laikais kada visi savo uždarbi milijonais skaite.

Kai Kongresas pakirto fa-brikantams sparnus, unijos mate proga insigaleti. Nuo-to laiko unijos augo ir stip-rejo, taip pat kaip pirm ju fabrikantai augo ir bagotie-jo ir stiprejo. Dabar unijos turi baisiai didele galybe. Dabar jau yra pavojaus kad unijos, kaip pirmiau fabri-kantai prasizoks, per toli nuvažiuos.

Jau mateme viena zenkla, kad ne viskas tvarkoj su darbininku unijoms, kai Kongresas turejo insikisztis ir priesz unijas iszleisti in-statyma, kaip pirmiau iszlei-do priesz didzius fabrikan-tus.

Unijos reikalingos ir gerai tureti geras unijas, darbinin-kui reikalinga palaikyti vie-nybe kad jis apsisaugotu nuo visu tu skriaudu, kurias

jis turejo iszgyventi kai fa-brikantai savotiszkai viska vare. Bet dabar pavojus kad unijos nenuvažiuotu per to-li, taip kaip tie fabrikantai pirmiau nuvažiuavo.

Darbininkas turi pilna teise reikalauti kad jam bu-tu teisingas užmokestis už darba, kad fabrikantas jam teisingai užmoketu, kad dar-bas nebutu pavojingas, kad jam butu užtikrinta ateitis, kad jis galetu ne vien tik sa-ve, bet ir savo seimynele tinkamai užlaikyti.

Bet tuo pacziu sykiu dar-bininkas isz savo puses turi pareiga gerai ir teisingai dirbti. Teisinga ir gera už-mokestis reikalauja teisingo ir gero darbo.

Dabar, su szita Darbo, „Darbininku Diena,“ uni-ju vadai paskelbia savo propa-ganda ir savo vaju del atei-nancziu rinkimu. Jie ren-giasi sukelti milijonus dole-riu del tu rinkimu, per ku-riuos jie nori visiems tiems Senatoriams ir Kongresmo-nams, kurie balsavo už ta Byla už tuos Instatymus priesz uni-ju vadus, gerai at-kerszinti. Darbininku uni-jos vadai labiausiai neap-kenczia Republikonui.

Jeigu darbininku vadai dabar insikiszo in politika, tai darbininkai negales pykti jeigu tie vadai sykiu su vi-sais darbininkais bus imami nagan, puolami ir smežia-mi. Politika, mat yra labai negražus ir neszvarus biznis, kur draugas, drauga, lupa kolioja ir smežia.

Turejo Teisybe

Pirmas — Girdejau, kad jus turite didele seimyna; kiek jus randasi isz viso?

Antras — Tegul tamista pats suskaito: Pas mus ran-dasi vienuolika vaiku, ir kožnas isz ju turi seseri.

P. — Ka tu kalbi? Tai pas jus randasi isz viso dvide-szims du vaikai?

A. — Kur tau, ponuli, ne, tiktai dvylika!

Pirkie U. S. Bonus Sziaudien!

Buy U.S. Savings Bonds REGULARLY

Ask where you WORK Ask where you BANK

ISTORIJE

apie Ila isz na- iszo iszlins, Al-rva in virszu iszkils, Kaip užlaikyti sveikata ir apsaugoti seimynele nuo lygu, Verta Ne- užmirszt, Kaip dagyvent 100 metu, Pamokinimai, Apie boba ka negalejo savo liežuvio su-laikyti, Leibaus gimoras, Gir-tuoklis Jurgis, Kaip pažint at-maina oro, Ozka isz Dzukijos, Geros rodos, Gailinga ypata, Galybe Meiles, Juokai, Raga-niszka Lazdele, Teisybes ir Bo-ba kaip ir visos Bobos. 15c.

Saulė Pub. Co., Mahanoy City

Priesz Paproti

Isz Rusiszko.

ANT liudnos Siberijos lygumos slinko vakarine sutamsa, kada prie vienos stovinezios triobelos, nuo mizsko pakrasczio, artinosi du žmones. Buvo tai neseniai pribuvės isz Lenigrado pavieto virszininkas Bazili Volincev ir vietinis rasztininkas, kuri virszininkas visados su savim indavo, eidamas ant mežios.

Isz priezasties nuilsimo, ar tai ant medžiokles nepasisekimo, Volincev buvo labai pikta-me buye. Netekes kantrybes atidare triobelos duris, noredamas papraszyti gaspadoriaus bent kokio valgio, bet viduj nieko nebuvo tik tai prie slenkscziszto stovėjo didelis puodas su pienu, sznotas duonos o toliau gulejo kiausziniai ir suris.

— Kur gaspadorius? Paklause Volincev. Man norisi gerti!

— O gerk ponas, kiek tik-tai nori, atsake rasztininkas. Ponas esi ezia gaspadorium.

Tai pasakes, rasztininkas norejo jam paduoti piana.

— Palauk! Sulauke ji Volincev, regis tie žmones ta viska prirengę sau vakarienei. Stebetini žmones: duryš atdaros ir niekur nei vienos duszios! Ar tai mažai žmonių ezia valkiojasi, o paskui rugos, kad juos apvoge.

Rasztininkas nusiszypsojo.

— Tyeziomis taip daro, del-to ir pastatyta idant praeiviai valgytu. Nesibijok ponas, Vasili Michailovicz, valgyk ir gerk, kiek tik tai nori!

— De! praeiviu? Su neuži-tikejimu paklause Volincev.

— Kas gi tiks rupinasi praeiviams?

— Visi, visuose kaimuose atsake rasztininkas. Tai labai senas paprotys ir kiekvienas tai sau laiko szziandien už szventa prideryste. Czionai tas reeziau sutinkama, bet po kaimus, tiesiog nakezia isznesza ant kelio valgius, pastato juos po savo langais. Pastatys nak-ezia, valkata ateis, susijeszkos pasivalgys sau ir eina!

— Kas tai valkata?

— O tie isztremtieji, kurie isz katorgos bega isz sunkiu darbu. Czia juos vadina valkata-toms.

Volincev su nuosteba pasi-ziurejo in rasztininka.

— Taip! Tai valgis del ju, pridure linksmindamas nežinia ko rasztininkas. Juk per tuos masu laukus pereina tiek pabegeliu, kad juos ir suskai-tyti negalima! Regis jau bus daugiau szimto metu kaip nuolatos eina ir eina, nera nieko stebetino, kad gyventojai pri-prato.

Rasztininkas pasakojo, o Bazili klausesi užsimanstines, kaktą turejo suraukta, kramte lupas.

— Sakai, kad gyventojai priprato? Paklause pusiau juokom, pertraukdamas pasakojima.

— Taip, priprato.

— Ir valgydina? Ir girdo?

— Taip yra. Bet tai ne viskas. Būna ir taip, kad seniems ir sergantiems, kurie negali patys ateiti in kaima, neszama in mizskus valgis ir net drabužiai. Labai gražus paprotys.

— Ar proto netekai? Suszu-ko asztiniai Volincev. Da tu tai pagiri! Ar tai tas nesprieszi-na tiesoms taip globeti žmog-žudzius, slapstyti ir valgydinti pabegelius? Velniai žino, in ka tas viskas panaszus, mano mie-lasis!

— Kas žino, kalbejo susi-maiszes rasztininkas. Senas pa-protys. Kas gali pasakyti ar taip pasielgiama blogai, ar ge-rai? Žinoma, jei. O isz kitos da-lies, juk visur taip daroma.

— Na, tegul taip visur daro, tare piktai Volincev. Bet pas mane nebus tokiu niekysziu.

Volincevo akys užsiliepsno-jo.

— Tu mane žinai, ka pasa-kysiu, tai iszpildysiu! Na, de-kavoju tau, Ivan Petrovicz, da-vei man in rankas gražu užda-vini. Tegul tai bus mano debu-tu! Užimantis ir naujas užsi-emimas. Regis pats likimas man palankus.

Nuilsimas ir nepasisekus medžiokle, kažin kur isznyko. Karsztos mintis užeme Volin-cevo gaiya. Manstino apie mil-žiniszka, nors gana neaiszku-plena.

Paszvilpes, szunes ir beveik risezia neszinosi, mano taip kad rasztininkas kaip tik ga-lejo paskui ji skubeti. Ivan Pet-rovicz nesuprato jo staigaus piktumo bet bijojosi. Rasztin-ninkas buvo vienatinis žmogus, su kuriom Volincev, laikais pradavedo ilgesnius pasikal-bejimus, o net jam prisipažin-davo visokias savo paslaptis.

— Neatvažiuau czionai ant ilgo. Asz tik mokinuosi kalbe-jo in rasztininka szypsodamas užimanziai. Metus kitus iszbu-siu o paskui toliau.

— Perprasau pono Vasili Michailovicz, kalbejo rasztin-ninkas. Bet kas tai per naudin-gumas del pono su tokiu mok-slu ir sarktikiais buti ant tokios tarnystos. Mums, kurie turime uždirbti ant pragyvenimo tai laikais rodosi.

— E, broli, nesuprantate. Toksai paprastas dabar reika-lingas kiekvienam žmogui. Net Petras Didis, kada mokinosi, buvo paprastu darbininku. Kiekviena darba reikia žinoti isz padugniu suprantu, isz pa-dugniu!

— Kaip tu manstiji Ivan Petrovicz, paklause viena die-na Volincev, delko muzikai valgydina tas valkatas. Asz to visko nesuprantu ir man nesu-telpa galvon.

— Kaip turiu pasakyti, Va-sili Michailovicz. Valkata tai tik ir yra toks žmogus, kaip ir mes jei jam nepadesime, tai ir Dievas mums nepades, sztai kaip manstina muzikai.

— Paklausykite bile vienos bobos, ba tuo dangiausiai bo-bos ir užsiima, tuojaus jums pasakys, kad eina varomi bai-siausios baimes, biedni kaip gyvulukai. O ir gaila ju, juk kiekvienas žmogus valgyti tu-ri. Kiekviena moteriszke taip ponui atsakys duodu pagarbos žodi! O apart to yra da viena kombinacija.

— Kokia?

Rasztininkas sujundino pe-cziais ir nedrasiai atsake:

— Jie nieko nekrividina, ju niekas nejudina ir jie nieko...

— Labai dailu! Inirto Vasi-li Michailovicz. Ar yra tame

kokia nors valdžiai paguodo-ne? Juk pavelyti ant to reisz-kia pripažinti savo netvirtuma, prisideti prie ju! Ne, mano prieteliau, to nebus! Neleisin-muzikams, kad jie tuos razbai-ninkus tokioj savo globoj lai-

BALTRUVIENE

Het tu bobele,
Su savo dukrele,
Kurios tai lojate,
Per visa sanvaite,

Visaip ant žmonių iszrandate,
Kas diena publika kandidate,
Jau žmones ant jus susitare,

Kad jus iszvaryt isz miesto
susirinkima padare,

O gal su smala apipilis,
Ir su plunksnomis jus gražiai

Geriau malsziai sedet,
Savo kaimynus kriksczion-

iskzai mylet,
Žmoniems in akis nesikabyt,

Paliauti juos nuo visokiu
iszvadyt.

Užtikau ten ir keles mergeles,
Badai jau suvis savo kalba

Ir ant visu žiuri isz auksztu,
Prasimine josios kito tauto,

Apkaus, po tam verksite,
Ir jus ant juoko palaiko,

Mergetes, veluk isz savo
tautos,

Ne kaip su kitais!

Asz dideliu mieste buvau,
Prie tos progos visus pa-

žystamus atlankiau,
O katros aplenkiau,

Ant staugimo juos pažinau,
Eidama pro viena nama,

Kad tai musiszka iszduoda
toki balsa,

Kożnas buvo akis užsipyles,
Vienas ponaitis isz kitur

pribuvo,
In nelaime tuojaus jisai

gavosi,
Ir in pakausyje žaiduli

apturejo,
In ligonbute nugabeno,

Sztai kita vyruka už tai
surakino paliejantai,

Mat, sake kad yra didelis
tautietis,

Pas skvajieri nuvede,
Szliuba dave,

Sena monkia už paczia
gavo,

Badai bobele tryju vaikų,
Czikagoje nekurie Turkiszka

gyvena,

Po dvi paczias net turi!

Taip, taip, viename miestelyje
atsibuvo vestuves,

Žmones daug gere ir
szoko,

O ir vyruku visokiu tenais
buvo,

Nes hereikalio in tenais
užkliuvo,

Kas tenais buvo tai vaei!
Ir buvo daugiau, tai

užtylesiu,

Pakol daugiau isz ten
dagirsin.

kytu. Už nieka ant svieto. Su-manim juoku nera.

Paskirtoj dienoj susirinko pavieto storastos ir žingeidžiai lauke ka jiems virszininkas Vo-lincev naujo iszmanstijo. Jau isz kalno nesutiko ka jiems tu-rejo pasakyti, nors da nežino-jo, ka tokio pasakys.

Kada pas susirinkusius isz-ejo Volincev naujame muni-die-re, jaunus ir sau užsitikintis, valstieziai greitai susimaizze ir pasidare nuolankiaus nedra-siai o kada jiems pradejo isz-kalbinti už netvarka ir prane-szad už tokius darbus užda-roma in kalejima kad pasle-piant ir padedant tokiems pa-begeliams, pasielgia priesz tie-sas ir prisiega ir kad jis, kada tik daszišnos apie panaszu atsi-tikima, tai tuojaus kaltininkus paduos sudan, kaipo bendrus prasikattelius. Storastos pasi-kloniojo žemai. Tik tai vienas isz ju senelis, pakele galva ir iszdryso atsiliepti:

— Klausome, iszduosime paliepinus, guodotinas pone. Bet ar tai bus gerai?

— Kas bus? Užsirustino Vo-lincev, ir treptelejo su koja.

Storastos vel pasikloniojo ir iszvaiksescziojo su nuleistomis galvomis.

Artinosi ruduo.

Vasili Michailovicz negale-jo atsidžiaugti, kad tai, ant ko

susidedavo deszintys ir szim-tai metu, kas buvo įsibrauta in gyventoju krauja, vienu žo-džiu vienu plunksnos užsimoji-mu sugriove.

— Taip visados pasielgsiu, manstijo su užganediniu ir kożnu sykiu klausinedavo sto-rastu apie valkatas ir atnau-jindavo savo prisakyma.

Perimtas pirmu pasisekimu, Volincev rasze apie savo dar-bus pas gimines, kad tuo tarpu prie stalo prisiartino Uszinov, rasztininkas, ir pasiklaniojo nieko nesakydamas.

— Ko nori? Paklause Vasili Michailovicz, nesustodamas ra-szyti.

— O nieko, Vasili Michailo-vicz, tik tai vel arklį pavoge, at-sake rasztininkas.

— Velniai žino in ka tas pa-naszus! Inirszo Volincev, ir at-mesdamas szalin laiszka supy-kes pradejo vaiksesczioti po kambari.

— Žinoma ruduo, vagiams geriausias laikas.

— Visai ne, Vasili Michailo-vicz atsake atsidukscdamas. Pas mus niekadoms tokios ne-tvarkos nebuvo.

— Kiekviena diena kas me-tai kitoks vagystes atsitikimas, tai arklis prauzo, tai iszvede karve, arba teliuka, arba apvo-ge praeivius. Kurezias nara-kavojimas girdejsi visur tar-

pe gyventoju: žmones bijosi, kad jiems kas svirma su javais nepakurtu. Bet Volincev at-kakliai laikesi savo prisaky-mu. Jam buvo pikta, pats ypa-tiszka dare tyrinejimus, važi-nejo po visa pavietą, samde už savo pinigus sargus pamirsz-damas visai apie atsilsi.

— Per brangiai man atsiei-na, o priegtam darbo per daug, bet negaliu leisti, idant pasi-elgtu prieszingai mano pris-a-kymams, rasze pas motina pa-sigirdamas, kad jo pravarde kaip kokia andra prasiplatino po visa Siberija.

Vienok taip nebuvo kaip jis-troszko.

Vagysta nuolatos platinosi ir nebuvo niekur jokios tvar-kos. Pagaliaus viena nakti Vo-lincevui pavogta žirgas, o my-limausias szuva pasmaugtas ir pakabintas po miegstubes lan-gais.

Volincev ko isz proto neisz-ejo isz inirtimo. Per visa nak-ti vartesi lovoje be miego ir be mažko neverke isz piktumo, isz priezasties tokio paniekini-mo. Negalejo susitaikint su ta mintio, kad mylima drauga pa-kore ir tai da po langais.

— Kad nors butu papjove, nuszoze, lengvian butu, mans-tijo Vasili Michailovicz. Bet

Ir jo vaidentuveje greitai dabar pakarti!

persistate prieszmertinis Mar-gio virpejimas Atjaute jis oro stoka, koju burima, paskui ne-tekima atminties ir paczia-smerti, taip aiszkliai tarytum ant savo kaklo jis pats butu-turejas užmanta kilpa,

— Tai baisenybe! Nežmo-niszka! Rekavo ir prisieka kad dabar už nieka sviete nepasi-trauks nuo savo ir turi iszgau-dyti iki vienam visus valkatas.

Praejo metai, Volincev nusi-ramino.

Gyventojai perstojo, bijoties kadangi valkatu beveik niekur nesutiko.

Nusidžiauges žinia isz Len-ingrado, kad gaus auksztiesne vieta prasze motinos ir seserys idant pas ji ant vasaros atva-žinotu.

Gyvenimas pas mus puikus, oras neapsakomai tyras, svei-kas, namus turiu vigadlyvus, viskas labai pigu ir visko pas mane randasi pilnai: žuvu, žve-reliu ir t.t., rasze iszsiilges pas savuosius.

“Priegtam viskas susigulejo pagal mano valios, beveik jo-kio darbo neturin, ramybe vi-sur, galesiu isztysias dienas su jumis kalbetis.”

— Ivan Petrovicz, ar norite su manim eite ant medžiokles? Paklause viena diena pas rasztininka.

— Su mielu norn, Vasili Michailovicz.

— O ar atsimeni Ivan Pe-trovicz tare Volincevo, kiek tai peklos pridariau pernai metais ir kaip tai buvau inir-tes.

— O dabar matai, viskas persimaine.

— Prie visko reikalinga drasa ir neatmainingumas; jei tuokart bueziau nors ant plau-ko nusileides, jei bueziau per-sigandes vagyseczin arba pade-gimu na ir butu palike, viskas senoviszka! Tie patys muzikai mane negodotu o dabar! Da-bar manes bijosi kaip perkun-no!

— Budo neatmainingumas tai labai geras daktaras. Jums gubernatorium buti, arba kur koki ministerijoj, bet ne ezia pas mus!

Volincev nusiszypsojo su už-ganedinimu.

— Ka darysi, mokytiš rei-kai. Net Petras didis isz pradzi-os buvo meisterin ant laiyu. Idant ko gerai iszmokti, reikia gerai žinoti visko pradžia. No-redamas uželti auksztai, nega-lima aplenkti pirmojo laipsnio, po tam galima perszokti per deszintus, bet be pirmo tas ne-galima padaryti, tai mano bu-das. Vienas da mane liudnu pa-(Tasa Ant 2 Puslapio)

Du Metai Praejo - Japonai, Tada Ir Dabar

Jau du metai prabego kai Japonai, galutinai sumusztu, sukulti ant karo lauko, vis-

iszka pasidave Suviennyoms Tautoms, Rugpjuczio, (Sept.) pirma diena. Kai Ja-ponai visiszka, be jokiu sanlygu pasidave, jie pare-iszke kad jie pasirengę už-moketi už savo klaidas, už savo neteisinga užpuolima.

Kai Hitleris užkariavo ar kai Stalinas dabar užima ku-ria tauta, tai tos tautos žmo-nes tampa amžini vergai, bet visai ne taip buvo su Japonais, kuriuos Amerikieciai sumusze ir kuriu kraszta Amerikos kareiviai užkaria-vo.

Japonams pralaimejimas buvo in sveikata, nes jie ga-

vo “Laisve ir Lygybe,” ku-ricis jie iki tol nebuvo nei ne-pažine.

Po Generolo Douglas Mac-Arthur ir jo kareiviu prie-žiura ir valdyba, Japonai ga-vo progą nusikratyti tos vvergystes, kuri parejo ne isz kokio svetimo kraszto, bet isz ju pacziu valdininku.

Firm to Japonijos Impera-torius Hirohito buvo dievai-tis ir visi žmones jo vergai.

Virszuje matome du pavei-kslu, nutrauktu priesz Japo-nu pasidavima. Czia visi beveik iki žemes lenkesi kai tik užimate savo Imperatorių Hirchito. Mažas, apvalus paveikslis parodo Genero-la MacArthur.

O paveikslas viduryje pa-

rodo kaip tie patys žmones dabar jau cziasi kai tas buves dievaitis Imperatorius Hiro-hito pasirodo. Dabar niekas jam kaip kokiam dievaicziui nesilenkia ir jo negarbina. Jie dabar žiuri in savo Impe-ratorių Hirohito, kaip in žmogų, nekitoniszkesni už savo.

Ir dabar vaikai nera mo-kinami isz pat mažens kar-iszko musztro, bet eina in mokyklas mokslo mokintis, taip kaip Amerikos vaikai.

Amerikoje visa tai yra vi-sai paprastas dalykas, bet Japonams yra negirdetas ir netiketas stebuklas, nes jiems “Laisve ir Lygybe,” kaip badaujancziui pyragas.

Pasiskaitymo Knygeles

Penkios Istorijos apie Burika ir Burikas, Kareivis ir Velniai; Kas Man Nakei Acitiko (Dzuko pasaka); Užliekos isz Senoves Padavimu; Peary ant Žemgalio (Atminimas isz kelionės in Le-dinius Krasztus). 96 pus. .25¢

L. TRASKAUSKAS

LIETUVISZKAS GRABORIUS

Laidoja Kunus Numireliu. Pasamdo Automobilius Del Laidotuviu, Krikscziniu, Vestuviu Ir Kitokiams :: Reikalams ::

535 WEST CENTRE STREET
Telefonas Nr. 78
MAHANOY CITY, PENNA.

Zinios Vietines

Ponia Bar. Anguonienė (August) iš Jackson Heights, Long Island, ana diena lankėsi mieste ir atlanke "Saules" redakcija. Ponia Anguonienė yra musu sena skaitytoja. Taipgi atlanke savo drauge poną Marijoną Služienę, Girardville; savo dukterys: E. Rekuviene iš Lost Creek ir S. Cocknellienė, Frackville ir suną Joną Shenandoah. Aczių už atsilankymą.

Utarninke pripuola Szv. Zefirino.

Mahanoy City kasyklos pradejo dirbti Panedeli rytą ir apie 500 darbininku sugrįžo vėl prie darbo. Tosie kasyklos buvo sustoję nuo Liepos (July) 8-ta diena nuo kada mainos liko užlieti per vandenį.

Seredoj Szvento Juozapo Kalesantijo.

Ana diena poną Marijoną Vizniauskienę ir josios anukę Margarietą iš Maizevilles lankėsi mieste su reikalais, prie tos progos atlanke "Saules" redakcija, atnaujinti savo prenumerata, nes poną Vizniauskienę myli skaityt laikraštį "Saulė." Aczių už atsilankymą.

Ketverge Szv. Augustino.

Vakacijos baigėsi. Kita savaitė atsidaro Publikines ir Katalikiskas moksloaines.

Ponia Agnieszka Traskauskiene, Kazimieras Senaitis ir p. Marijona Kaledienė iš miesto ir Julija Zakareviciute iš Shenodoro, išskeliavo in Kanada, kur jie praleis vakacijas.

Shenandoah, Pa. † Juozapas Urbanavicia, numire Petnyezioj, 5:30 valanda popiet, sirgdamas per koki tai laiką. Velionis buvo ant burdo pas p. Agnieszka White (Vaitekeviciute), 211 W. New York Uly. Apie 40 metu atgal velionis atvyko iš Lietuvos in ezionais, ir kitados dirbo William Penn kasyklose. Buvo narys Szv. Jurgio parapijos. Laidotuves atsibus Utarninke su apiegonis Szv. Jurgio bažnyčioje 9 valanda ryte ir bus palaidotas in parapijos kapines.

Sekantieji turejo operacijas ir gydosi vietinuj ligonbutėje: Marijona Žitkus iš miesto; Stanislovas Andreszonis, Frackville; Ona Kurszydis, William Penn; Juozapas Ronaskevicia iš miesto.

Petras Jurevicia, 59 metu amžiaus, nuo 506 W. Cherry Uly., likos sužeistas in galva laike darbo Maple Hill kasyklose. Randasi Locust Mt. ligonbutė.

Minersville, Pa. — Nedelioj, Seltzer City žmones surengė didelį pikniką ant naudos Szv. Pranciskos parapijos. Atsilanke daug publikos. Vikaras Kunigas Albinas Neverauskas darbovos kad piknikas būtų pasėkmingas.

Kunigas Vasiliaskas kapelionas Sesuciu Kazimierieciu iš Vilos, svecioja pas Gerb. Kun. Kazimiera Klevinska.

Kunigas Bronius Radziavicius praleido atsostogas pas savo motina p. Radziaviciene ant 3rd Ulyezios, taipgi ir pažinstamus.

Llewellyn, Pa. — Ponia J. Paulakaitienė iš miesto numire po trumpai ligai. Velione pribuvo iš Lietuvos in Girardville, po tam persikrauste in ezionais. Paliko savo vyra Joną ir keleta vaikų.

Senatorius Bilbo Pasimire

(Tasa Nuo 1 Puslapio)

czioje kai susilauke devyniolikos metu amžiaus. Tapo advokatas, kai gavo mokslo laipsni iš Nashville Universiteto, ir stojo in politiką nuo 1903 metu. Stoją in rinkimus del teisejo ir buvo sumusztas. Už keturiu metu jis vėl stojo in rinkimus. Szita syk del savo valstijos Senatos ir laimejo.

Nuo to laiko Ponas Bilbo jau buvo tikras politikierius, kurio darbai labai negardžiai atsiugsta.

Mes tik tiek apie mirusi Bilbo galime pasakyti: Jis gime, gyveno, politikavo ir pasimire, nes mes laikomies to seno Lietuviszko priežodžio: "Apie mirsi, arba gero arba nieko nėsakyk." Tai mes ir nieko nėsakysime.

PRIETELIAI IR NEPRIETELIAI

(Tasa Nuo 1 Puslapio)

bego nuo savo draugu ir rado saugia vieta Amerikos Ambasade. Amerikos Ambasadas pareikalavo visas popieras ir pasportus ponui Thuransky ir gavo in tris valandas. Tai greičiausias darbas kuri Komunistai iki sziol atliko. Paskui ponas Thuransky su savo šeiminyna gavo vieta ant vieno Amerikos eroplano ir išskeliavo iš Budapeszto. Thuransky jau atkeliavo in Amerika.

Amerikos valdžia parase asztru ir net stacziokiszka laiszka Romunijos valdžiai ir kaltino ja už sulaužyma sutarties su Amerika, už neteisings

rinkimus ir už paveržimą ir panaikinimą Tautiszkos Žmonių Partijos, ir už suaresztavimą Juliaus Maniu, tos partijos vadą. Buchareste Amerikos Sekretorius laiszka nebuvo paskelbtas, už tai, kad valdžia nenori kad žmones žinotu kad Amerikiečiai ant ju pyksta.

Romunijos stora boba Komuniste Anna Pauker savo pralkbose iszreiszke ka visi kiti Komunistai dabar sako apie Amerika ir apie Amerikiečius: "Amerikiečiai yra Faszistai ir visu žmonių neprieteliai."

BRANGUMAS IR POLITIKA

WASHINGTON, D. C. —

Rinkimai del Prezidento jau artinasi ir abi partijos labai rupinasi parodyti kad jos nori patarnauti darbo žmogeliui. Iisz Washingtono iszeina žinios kad valdžia jau ima suaresztuoti daug biznierių ir fabrikantų kurie tyczia brangi na savo tavorus. Vienas kitas biznierių bus biski nubastas, kad parodžius žmonems kaip valdžiai užstojo darbo žmogeli. Bet isz viso to nieko gero neiseis.

Republikonai dabar ima visa kosere rekti ir su visais kitais dainuoti kad viskas per brangu, kad reikia kas nors daryti kad atpigintų maista ir reikalingus daigtus.

Republikonas Senatorius Taft už keliu dienu prades laikyti milžiniszkus susirinkimus ir visokius tardymus žmonems pasakyti kad viskas per brangu. (Rodos žmones to jau seniai nežino). Jis su savo komunistai iki sziol atliko. Paskui ponas Thuransky su savo šeiminyna gavo vieta ant vieno Amerikos eroplano ir išskeliavo iš Budapeszto. Thuransky jau atkeliavo in Amerika.

Washingtono valdžia, kuri

yra dabar Demokratiszka, pamerke visus tuos fabrikantus ir biznierių kurie taip brangiai už viska ima. Keli fabrikantai ir biznierių bus patraukti in teisma, bet ir isz to nieko gero mums nebus, nes ir czia bus propaganda del rinkimų.

"CIO" darbininku unija jau dabar pradejo reikalauti, kad viskas turetų grynėti po 1946 metu tvarka, kad maistas ir kiti daigtai turetų sziaudien kasztuoti, kiek jie kasztavo 1946 metuose. Bet ir czia nieko gero nesimato. Szita darbininku unija stato tokius reikalavimus kad prirengus žmones prie visai ko kito. Unija neužilgo pareikalau kad algos butu vėl pakeltos. O kai algos vėl pakils tai viskas, vietoj atpigins, ir labiau pabrangs.

Amerikos Armija Rengiasi

(Tasa Nuo 1 Puslapio)

da jau visi turetų prisipažinti kad ta sąjunga ir ta taryba yra visai be jokio intekmes ir be jokios įiegos.

Po tam Amerika jau turetų siunsti savo kareivius, savo armijas staczių in Graikija. Sulyg Suvienytu Tautu nusistatymo, krasztas gali gintis jeigu prieszas ji užpuola ir gali kitus pasipraszyti in pagelba. Graikai pasipraszytu Anglus ir Amerikiečius.

Kad szitaip gali buti ir greitai buti, matyti isz to kad Amerikos armija Vokietijoje jau rengia geriausius ir tinkamiausius Amerikiečius kareivius del kariszko musztro. Szitie kareiviai jau prirengti greitai laiku važiuoti in Graikija prižiureti Graikijos rubežius.

Sovietai ta pati daro Rusijoje.

Kai dalykai szitaip stovi, tai neužilgo dvieju galingu vieszpatyszių armijos viena priesz kita stoves ant Graikijos rubežiaus. Tada Rusija gali nusiileisti ir insaktyti savo užkariautoms tautoms pasitraukti. Bet jeigu Rusija nenusileistu, tada iszkiltu Graikijoje karas tarp Amerikos ir Rusijos, kaip iszkilo Ispanijoje tarp Vokietijos ir Rusijos.

Gal visos szitos pranaszystes Gal visos szitos pranaszystes pildys, bet galima tikrai tiktis kad Amerikos kareiviai bus siuncziami in Graikija sziru deni.

Tada viskas bus jau Sovietu rankose ir pareis nuo Rusijos nusistatymo. Jeigu Rusija jausis gana stipri, galinga ir drasi, ji nenusileis ir Amerikiečiai kareiviai susikirs su Sovietais ant Graikijos rubežiaus.

Visos žinios ir naujienos, kurias musu laikraszczių nuo dabar skelbs, prirengs Amerikiečius prie szito nusistatymo. Mes vis daugiau skaitysime apie susikirtimus Graikijoje, apie Rusijos užsispyrimą ir apie Komunistiszku tautų žiaurumus. Taip vis daroma, kai valdžia nori savo piliečius prirengti prie pavojingo žingsnio.

Unijos Vadai, Politikieriai

(Tasa Nuo 1 Puslapio)

už visa szita branguma ir už namu stoka.

Demokratai tikisi kad unijos

rems ju partija ir balsuos už ju kandidatus.

Anais laikais politikieriai priesz rinkimus dalino cigarus ir pundino saliuuose ir patare už ka ir kaip balsuoti. Dabar uniju vadai užims tu politikieriu vietas ir darbus.

RUSIJOS BALSAS AMERIKOJE

NEW YORK, N. Y. —

Kai Andrei Gromyka buvo paskirtas kaip Rusijos delegatas in Suvienytu Tautu Konferencija, tai niekas jo visai nepaisė, ir mažai kas buvo apie jį žinoma. Laikrasztininkai mažai žinojo ir vis mažiau paise.

Bet kai tas ponas Gromyka pradejo visiems prieszintis ir tik viena žodi meknio: "Nesutinku!" Tai visi apie jį iszgirdo ir beveik visi ant jo supyko.

Kai keli laikrasztininkai atėjo pas jį ir gražiai ir mandagiai paprasze kad jis jiems szita apie save pasisakytu, kad jie galetu savo skaitytojams pranešti. Jie norejo žinoti apie jo šeimyną, apie jo jaunyste, apie ta krasztą isz kur jis pareina ir taip panaszų žinuczių. Ponas Gromyka piktai jiems atkiro kad jam visai nerupi skaitytojai ir kad niekam negalvoj kaip ar kur jis gyveno ar isz kur parejo.

Bet laikrasztininkai yra jau tokio budo žmones kad jie niekad os ranku nenuleidžia ir niekad os neprispazintsta kad jie kokių žinuczių negali gauti ar surinkti. Jie kreipsi in pati Kremlina ir tenai gražiai praszze kad jiems duotu kokių žinuczių apie ta visiems klausimams prieszinga Gromyka. Ir czia laikrasztininkai nieko nepesze, nes Kremlinas, kaip grabas tylejo. Laikrasztininkams nei neatsake.

Tai laikrasztininkai savais budais žiupsneli žinuczių susirinko apie ta taip slaptinga Gromyka.

Andrei Gromyka yra gimes 1909 metais, mažame miestelyje vardu Gromyki, netoli nuo Gomel. Beveik visi to miestelio gyventojai turi ta paczia Gromyko pavardę.

Gromyko mokinosi ekonomijos ir gavo daktarata 1936 metuose. Paskui jis mokytojavo Akademijoje Moskvos mieste. 1939 metuose net jo draugai nustebo, kai jis buvo paskirtas virszininku Rusijos Užsienio Reikalu su Amerika. Szita vieta padare jį vyriausiu patareju Rusijos Ambasada in Amerikoje.

Molotovas jau prisibijojo senu Bolzeviku ir nenorejo kad jie augszczių pakiltu ar insigaletu. Diplomatai, ambasadoriai kaip Maisky, Trojanovskys, Surits ir kiti iszrode Molotovui pavojingi. Molotovui, kaip ir Stalinui reikėjo taftu, vergu, bet ne sau lygiu draugu.

Už tai Maxim Litvinovas buvo paszaltintas ir jo vieta užeme tikras vergas, isztikimas tarnas Andrei Gromyka, 1943 metuose.

Gromyka tada buvo tik trisdeszintis keturiu metu vyrukas, kai jis jau ingaliojimo rasztus atsinesze su savimi pas Prezidenta Rooseveltą. Ir jis buvo in yra tikras grubijonas, neaptaszytas bernas, kuriam visi mandagumai buvo svetimi.

ir nesuprantami. Jis toks ir dabar.

Pirm Gromyko pasirodymo Washington, diplomatai ir ambasadoriai ir visokie atstovai buvo mokyti, apsukrus, iszkalbus ir tikri dzentelmonai, kurie mokejo kaip asztriai viens kitam atsikirsti ir kaip lipszniai ir mandagiai poniutes pagirti.

Diplomatas moka kaip daug szneketi ir nieko nepasaktyti, moka tave gražiais, net ir saldziais žodžiais gerai iszbarti ir net iszjuokti, moka kaip staczių prieszintis, bet niekad os neprasitarti. Geras diplomatas niekad os staczių tau neatsakys "Taip" ar "Ne," bet jis tau tiek pripasakos, tiek gražiu žodžiu priplepes, kad tu pats nežinosi ar jis su tavimi sutinka ar isz tavės tik tyczių jasi ir juokiasi.

Gromyka nebuvo ir nera toks apsukrus ir lipsznus, nera toks mokintas. Ir jis gerai žino savo trukumus, žino kad jis kokiū budu negale prie kitu diplomatu prisilyginti, žino kad prascziausias isz ju jį susznektu, apsuktu ir apmulkintu. Už tai Gromyka niekad os nieko nuo savės nesako, niekad os nesutinka, nei ant mažiausio klausimo, bet vis bega pas Staliną ar in Kremlina pasiklausti, pasitarti.

Vienas laikrasztininkas sako kad jis syki susitikęs su Gromyko pasisveikino ir isz pripratimo paklause, "Na, kaip sveikata?" Gromyka sumiszo ir greitai pasake kad jis ta rytą nieko neiszgirdo isz Kremlino ir už tai nieko negali sakyti. Gromyka vienatine ir tiesumka daina tai yra Moskvos valia.

Jo žmona, Gromykiene tik tiek drysta pasaktyti apie savo vyra, kad jis labai sunkiai dirba, bet ir toks iszsireiszkimas gali Kremlinui nepatikti, tai skubomis prideda kad Molotovas sunkiau už jos vyra dirba, o Stalinas tai sunkiausiai dirba.

Stalinas yra pats dievas, Molotovas jo pranaszas, o Gromyko abiejų vergiszkas paduocikas. Visa garbe Stalinui, o kiek garbes atlieka eina Molotovui.

Gromyka yra žmogus be savo nuomones, be savo locono proto, be atminties, be užuojautos ir visai be jokiu jausmu. Kai Komunistu Partija per savo draugu ir broliu lavonus ir per kraujo tvanus marsziavo in valdžią, Andrei Gromyka buvo septynių metu amžiaus vaikas.

Jis su kitais tokiais laikais užaugo po Komunistu valdžią. Jis niekad os neturejo ir nemate jokios zabovos, jokios gražios apysakos, negirdejo pasaku, neturejo nei svajonių, nei sapnų. Jis nuo pat mažens tik viena girdejo, tik viena skaite, tik viena mokinosi: "Komunistiszka Propaganda."

Pirmieji Komunistu Komisarai buvo ugningi žmones, mokyti vadai, iszkalbus prakalbininkai, nes jie užaugo da po Caru, kada visi pasakas pasakojo, sapnus sapnavo, praeiti atsimindami svajojo apie ateiti. Nors jie sukilo priesz ta Carą ir jį nugalabino, bet ju mokslas, visas ju nusistatymas kaslink gyvenimo buvo Cariszkas nes Cariszka jie buvo iszmokinti.

Bet Gromyko tokio mokslo

neturejo, neparagavo, Gromyko tikras Komunizmo iszpera; žmogus kuris nemoka ir negali savo prota vartuoti taip kaip Dievas norejo kad jis vartuotu, bet taip kaip Kremlinas nustatė.

Ir dabar, Amerikoje, Gromyko kokiū apysaku ar pasaku, romancu neskaito. Jo knygos, kaip ir jo laikraszczių yra apie ekonomiją ar kitus mokslus kurie lieczia Komunizma.

Jo vaikas Anatoli yra penkiolikos metu amžiaus, jo dukrele Emiliya yra 9 metu amžiaus. Kai syki vienas laikrasztininkas paszauke Andrei Gromyko ant telefono, jo dukrele atsake telefona ir pasake kad tevo nera namie. Laikrasztininkas gražiai paklause ar dukrele žino kur jos tevas iszejo ar kada pareis. Dukrele Emiliya mandagiai atsake: "Asz niekad os nežinau kur mano tevas eina ar kada pareina. Matote, jis mums niekad os nieko nepasako."

Laikrasztininkai, kurie beveik kasdien mato Gromyko, sako kad jis visai nemoka kaip juoktis. Gal kiti svarbesni reikalai užima jo laiką ir jis neranda laiko pasiklausti Kremlino ar jam butu valia, kartas nuo karto nors biski nusiszyptoti. Bet mes tikimies kad kai jis pareina namo, užsirakina duris, užsidaro save kambaryje, iszsiunczia savo šeimynėle in miesta, ir nuo visu savo tarnu pasikavoje; mes tikimies kad jis tada nors dirstelia in veidrodį, pasižiurejes in save gardžiai ir karczių nusi juokia.

Pajieszkojimas

Pajieszkan moteria, Lietuve ar svetimaute, katra myletu ant namino gyvenimo, kad butu gera katalike ir ne myletu svaiganczių gerimu, ne jaunesnė kaip 56 iki 66 metu amžiaus. Asz esu atsakantis žmogus ir nemylu gerimu svaiganczių. Meldžiu atsisauskte ant szito adreso:

S. Misukevicia, 235 S. Allen Ave., Donora, Pa.

Pajieszkojimas

Brangus Lietuvi Lietuvaitė! Gyvendamos tremtyje be Tėvynės, noriu pasidaieinti pergyventais inspuzdzius su Amerikos Lietuviais, todėl taurios sielos Lietuvi-Lietuve atšilepk szemian dedamu adresu tremtiniui Lietuviai ir sutrumpink jam ilgos viengungiszko gyvenimo dienos:

Petras Aleszkevicius, 2510 Assembly Centry, Oxford Camp, Dragahn neis Dannenberg, Germany.

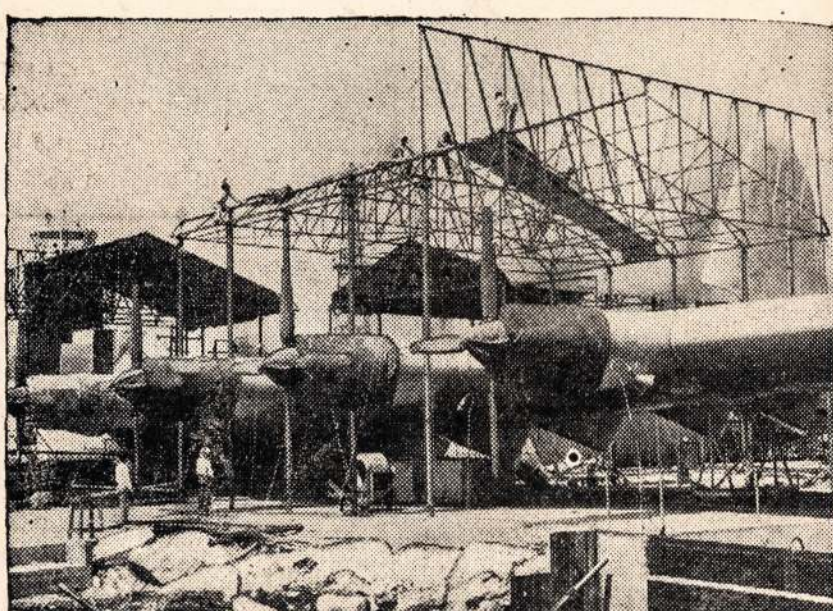
Neužmirszkit atnaujinti savo prenumerata už laikrasztį "Saulė." Del dangelis laikas jau pasibaige ir apie tai praneszeme! Bizni be pinigų sunku varyti, ypatingai laikraszczių, kuris sureikalauja kožna doleri. ACZIUI!

"Talmudo Paslaptys"

Apie Žydu Tikybos Prisakymus. Labai užimanti Apysaka :: Tiktai 15¢ ::

Saule Publishing Co., Mahanoy City, Pa.

Milžiniszkas Eroplanas

Szitas eroplanas, kuris da nera galutinai pastatytas, yra tas apie kuri tiek lermo buvo sukelta Washington, kai Senatoriai intare milijonieriu Howard Hughes už iszeikvojima valdžios pinigų.

Milijonierius Hughes taip asztriai ir sumaniai atsikirtu ir tiek daug netiketu žiniu apie tuos paczius tardytojus iszkele, kad visi greitai pamete visus tardymus ir paleido milijonieriu.

Per tardyma apie szita eroplana ir jo krasztus iszejo in virszu kad karininkai,

garbingi valdininkai ir politikieriai buvo papirkti kad jie duotu riebius kontraktus tam milijonieriu. Bet da riebesnes žinutes iszejo kai pasirode kad tas milijonierius pasamdydavo gražuoles tiems garbingiems žmonems, kad juos palinksmintu, pavaiszintu ir prižiuretu kad jie visi butu gerai ir palankiai nusiteike apie tuos valdžios kontraktus.

Szitas didelis ir netiketas skandaluiku burbulas tik sykiu ejo pftt, ir nieko neliko, nieko daugiau negirdeti.